SAMPLE
TRANSLATION

ANDREJ ROZMAN ROZA

PÁN FILODENDRON A FUTBAL

PUBLISHED BY: MIŠ, 2012

TRANSLATED BY: DIANA PUNGERŠIČ

ORIGINAL TITLE: GOSPOD FILODENDRON IN NOGOMET

NUMBER OF PAGES: 33

Andrej Rozman Roza: Pán Filodendron a futbal

Pán Filodendron a mesiac

Pán Filodendron veľmi rád hrával futbal. A keďže nedodržiaval pravidlá, niekedy loptu chytil do rúk a ostatní hráči sa naňho hnevali.

„Takto sa nehrá!“ kričali. Zahrali si s ním iba raz a už nikdy viac.

„Nejako vás určite presvedčím, že si so mnou zahráte!“ urazene povedal pán Filodendron, keď už nebolo nikoho, kto by si chcel s ním zahrať. Aj keď nad tým veľa premýšľal, nevedel, ako to dosiahnuť.

Raz v noci, keď nemohol spať, sedel pred domom a pozeral sa na mesiac.

„Keby som namiesto lopty použil mesiac, všetci by si chceli so mnou zahrať,“ pomyslel si. Bohužiaľ bol mesiac na oblohe tak vysoko, že by sa ani po najvyššom rebríku nemohol ku nemu dostať.

No pán Filodendron si už na ďalší deň všimol, že mesiac sa dostal na oblohu z neďalekého vršku.

„Keby som bol teraz na tom vršku, mohol by som ho schmatnúť a priniesť,“ nazdával sa a hneď nasledujúci deň vyliezol na vršok a čakal ho tam.

Márnosť šedivá! Mesiac tentokrát vyšiel za iným vrškom.

„Je strašne prefíkaný. Každý deň príde na oblohu z iného vršku, aby ho niekto nepočkal a nechytil. A keď sa vie tak dobre vyhýbať ľudom, asi na futbal nie je taký dobrý,“ rozmýšľal pán Filodendron, keď sa vracal z vršku. A keďže bola noc, stratil sa a keď svitol nový deň, zistil, že sa dostal niekam, kde ešte nikdy nebol. Nikoho tam nepoznal a nikto nepoznal jeho. Keď išiel okolo ihriska, kde sa hral futbal, neznámi ľudia sa ho pýtali, či by si s nimi nechcel zahrať. A keďže sa bál, že aj oni by si potom už nechceli s ním zahrať, prvýkrát v živote hral podľa všetkých pravidiel a ani raz nechytil loptu rukami.

„Vy se ale dobrý,“ povedali neznámi ľudia. Takže aj potom, keď prišiel domov, každý týždeň chodieval tam, kde ešte nikdy nebol a hrával futbal.

A keď sa po večeroch pozeral na mesiac, prekvapene zistil, že každý deň z neho ubúda.

„Vyzerá to, že mu uniká vzduch,“ čudoval sa a bol veľmi spokojný, že ho nechytil, veď by mal s ním samé problémy a nakoniec možno by niekto povedal, že ho prepichol on.

Pán Filodendron a slamenák

Vonku už tri dni pršalo, preto sa pán Filodendron rozhodol, že uprace dom. Pri tejto činnosti našiel veľa zaujímavých vecí. Najviac zo všetkého ho však potešil nádherný slamenák. Nevedel sa dočkať, kým sa ukáže slnko a bude môcť s ním ísť von. Keď sa konečne vyčasilo, vyšiel spokojne so slamenákom na hlave pred dom a čakal na okoloidúcich, aby ich pozdravil. Práve keď sa blížil pán Oriešok a pán Filodendron sa už tešil, že na pozdrav zdvihne svoj slamenák. Zrazu zafučal vietor, odniesol mu ho a hodil ho do kaluže.

Pán Filodendron ho síce v zápätí zodvihol, no už bolo neskoro. Slamenák bol mokrý a špinavý.

„Potvorská kaluž!“ zvolal. „Zničila si mi slamenák!“ Zúrivo oboma nohami skočil do kaluže, že tá vyšplechla tak silno, že pán Filodendron nemal mokré iba topánky a nohavice, ale aj sako.

„Veď kaluž za to nemôže,“ povedal pán Oriešok. „Na vine je vietor, čo vám odfúkol slamenák z hlavy.“

„Potvorský vietor!“ zakričal pán Filodendron a nahnevane mávol rukou do vzduchu. A keďže sa mu to zdalo málo, zobral skalu a hodil ju do vzduchu. Tá najprv letela dohora, no potom začala padať a nešťastne dopadla rovno na slamenák, ktorý pán Filodendron držal v druhej ruke. A slamenák sa roztrhal.

„Potvorská skala!“ zakričal pán Filodendron. „Zničila si mi slamenák!“ Kopol skalu tak silno, že až roztrhal topánku. Skala si to namierila práve do pohára so smrekovými výhonkami, čo sa zohrievali na slnku.

„Veď skala za to nemôže,“ povedal pán Oriešok. „Je to vaša vina, vy ste ju hodili.“

„Ja určite nie!“ povedal rozhodne pán Filodendron. „Ja som ju hodil do vzduchu – dole spadla celkom sama!“

„No za to, že spadla dole, nemôže skala sama, ale Zem so svojou príťažlivou silou.“

„Tak teda potvorská Zem!“ zvolal pán Filodendron, schmatol motyku a začal tĺcť po tráve pred domom, kým sa neupokojil. A keď sa upokojil, do zeme, čo ju predtým pokopal, zasadil krásne ruže.

Pán Filodendron a topánky

Pán Filodendron mal topánky, ktoré ho veľmi omínali.

„Aké máte krásne topánky," povedal pán Šípovník.

„Keď sa vám páčia, len si ich vezmite," povedal pán Filodendron a vyzul si ich. „Mňa strašne omínajú a budem šťastnejší, keď si ich už nikdy neobujem."

Pán Šípovník si topánky skúsil a boli mu dobré.

„Ak chcete, dám vám za ne kolieskové korčule. Sú mi veľké a preto som si skrútil členok." povedal.

Pána Filodendrona korčule potešili.

Zakaždým, keď sa chcel nimi rozbehnúť po ceste, zaplietol sa nohami a spadol.

„Aký som ja hlúpy!" zistil po treťom páde. „Začal som tam, kde je najťažšie. Na rovine sa treba odrážať, to ešte neviem. Dole kopcom to bude ľahšie."

A zviedol sa dole cestou. Spočiatku to išlo výborne. Potom to išlo čoraz rýchlejšie. Zrazu cesta zabočila. „Ako sa odbočuje? Kde majú tie hlúpe korčule volant?" kričal, rútiac sa k lieskovému kru, na ktorom na šťastie kvitli bahniatka, takže ho ani nepoškriabalo.

Keď vyliezol z kra, šla okolo pani Fialková.

„Aké máte krásne korčule," povedala s obdivom.

„Len si ich zoberte," ponúkol pán Filodendron. Vyzul si korčule a dal ich pani Fialkovej.

„Ak chcete, dám vám za ne bicykel," navrhla pani Fialková. „Dostala som nový a so starým neviem, čo mám robiť, i keď je ešte celkom dobrý."

Pán Filodendron bol bicyklom nadšený. „Odjakživa ma zaujímalo, ako sa môže človek viezť iba na dvoch kolesách," povedal žiarivými očami.

„Chcete povedať, že neviete jazdiť na bicykli?" vyľakane sa pozrela naňho pani Fialková.

„To neviem, v živote som to neskúšal," smial sa pán Filodendron a nasadol na bicykel.

„Celý čas musíte šliapať. Kým sa budete poháňať, nemôžete spadnúť," poučila ho pani Fialková. Pán Filodendron ju poslúchol. Išlo mu to tak dobre, že až od radosti zavýskal. Tak sa dlho viezol a tešil sa, kým nezistil, že sa zabudol opýtať, ako je potrebné bicykel zastaviť.

„Ak sa zastavím, spadnem," rozmýšľal a poháňal ďalej. Vtom si popri ceste všimol rybník.

„Neviem, či viem plávať, no bicykla mám už dosť," povedal si a namieril si to do rybníka.

To, či vie plávať, sa nedozvedel, veď rybník bol príliš plytký. Len čo s bicyklom vyliezol z vody, šiel okolo pán Dub.

„Aký krásny bicykel!“ zvolal. „Zbieram staré bicykle a dám vám za neho toľko, že si budete môcť kúpiť staré auto.“

„Na aute som ešte nejazdil,“ povedal pán Filodendron a zamyslel sa. Potom sa pozrel na svoje bosé nohy a povedal: „Ak mi dáte za bicykel topánky, čo mi budú sedieť, budem celkom spokojný.“

A potom sa pešo a v pohodlných topánkach vrátil domov.

Pán Filodendron a zima

Pán Filodendron lietal z kvetu na kvet a popíjal si sladký nektár. Popri ňom lietali aj iné motýle a zrazu si všimol, že je iný. „Veď nemám krídla!“ zarazene sa pozrel na svoje ruky. „Ako to, že môžem lietať?“

A keď si na to pomyslel, zrazu lietať už nevedel. Začal padať. A skôr než spadol na zem, prebral sa.

„Ešteže som sa zobudil, ináč by som sa riadne poudieral,“ uľavilo sa mu.

Potom vystrčil nos spod periny a zatúžil byť stále vo sne. V izbe bola totiž strašná zima. Pán Filodendron sa vzápätí znovu schoval pod perinu, zatvoril oči a čakal, že zase uvidí

kvitnúcu lúku. „Veď nemusím lietať. Iba budem sedieť a slnko ma bude hriať.“ No nepodarilo sa. Nezaspal a v izbe bola zima.

„Nič iné mi nezostáva, ako vyhnať ju z domu,“ zahundral. A na „raz-dva-tri“ vyskočil z postele, kopal, bil a fackal zimu tak dlho, kým mu nebolo teplo.

„Tak konečne utiekla,“ zadychčaný si spokojne sadol na okraj postele. Neoddychoval dlho, keď zacítil, že zima sa vrátila.

„No tá je vytrvalá,“ zlostne zafučal a ráznym krokom odišiel po drevo.

Ale vonku pána Filodendrona čakala oveľa horšia zima. Bola taka silná, že ho skoro hodila späť dnu. No pán Filodendron sa nevzdal, schmatol lopatu na odhŕňanie snehu a mlátil ňou po zime,,až sa blýskalo.

Namáhavý telocvik ho rýchlo zohrial. Preto odhodil lopatu a schmatol sekeru.

„Zime pred domom som vyprášil kožuch. Teraz si netrúfa naspäť," bol na seba pyšný, zatiaľčo rúbal drevo. A keď naštiepal plnú náruč, šiel ešte podkúriť tej tvrdohlavej zime, čo sa mu nasťahovala do domu..